

تفاوت های عمده کی روش بعد و قبل از خروج از ایران

سرانجام اتفاقی که همه می دانستند وقوعش قطعی است، رخ داد و کارلوس کی روش رسماً به عنوان سرمربی تیم ملی ایران معرفی شد.

به گزارش خبرنگاران گروه ورزش گزارش خبر، این دومین حضور کی روش در ایران است. او نخستین بار اواخر سال ۸۹ برای ارزیابی شرایط به تهران آمد و اوایل سال ۹۰ هدایت تیم کشورمان را پذیرفت. حالا بیش از ۱۱ سال از آن اتفاق می گذرد و دست سرنوشت دوباره ایران و کی روش را کنار هم قرار داده. این بار اما با آن بار تفاوت هایی دارد که مرورش خالی از لطف نیست.

پیرتر آمد

کارلوس کی روش در نوبت اول حضورش روی نیمکت تیم ملی ۵۹ ساله بود و حالا ۷۰ ساله است. ۷۰ سالگی سن بالایی برای مربیگری است و اگر قرار بود فدراسیون فوتبال ایران سراغ یک مربی جدید در این سن و سال برود، حتماً باید انتقادات زیادی را تحمل می کرد. داستان کی روش اما به خاطر تجربه مشترک قبلی فرق می کند. بازگشت در قامت «ناکام»

کی روش بار اول حضورش در تیم ملی در قامت یک مربی فاتح به ایران آمد. او با پرتغال به جام جهانی ۲۰۱۰ رفته بود و پس از صعود از مرحله گروهی، در یک هشتم نهایی با یک گل به اسپانیا باخت و حذف شد؛ اسپانیایی که در نهایت به مقام قهرمانی رسید. این بار اما کی روش در قامت یک ناکام به ایران بازمی گردد. او پس از خروج از تیم ملی کشورمان، ۲ دوره ناموفق روی نیمکت کلمبیا و مصر داشت و با این ۲ تیم مجموعاً در ۵ تورنمنت شکست خورد. بدیهی است که این بار مخالفان حضور او پر شمارتر باشند.

شناخت بیشتر

طبیعتاً کارلوس در نوبت اول حضورش روی نیمکت تیم ملی شناخت چندانی از فوتبال ایران نداشت و مدت ها وقت صرف شد تا نسبت به مسائل فنی، تاکتیکی، زیرساختی و باشگاهی ایران و نیز روحیه بازیکنان اشراف پیدا کند، اما این بار او با شناخت صددرصدی وارد کشور می شود. بسیاری از بازیکنان فعلی تیم ملی سابقه کار زیر نظر او را دارند. اصلاً به خاطر همین شناخت بود که فدراسیون فوتبال در فاصله کوتاه باقیمانده تا جام جهانی ریسک تغییر مربی را پذیرفت.

بدون حامی اصلی

دفعه قبلی از روزهای اول حضور کی روش در ایران، عادل فردوسی پور به حامی سرسخت او تبدیل شد و این حمایت جانانه را تا روز آخر و شکست سنگین تیم ملی برابر ژاپن در جام ملت های آسیا ترک نکرد. او همواره به سود کی روش جریان سازی می کرد و این اواخر بابت چنین رویکردی متحمل انتقادات فراوان شد. حالا اما از عادل در تلویزیون خبری نیست. او البته در فضای اینترنتی برنامه دارد، اما برد و نفوذ آن قابل مقایسه با زمان حضور فردوسی پور در جام جم نیست.

توقعات بالا

نهایتاً اما باید به این نکته اشاره کرد که این بار توقعات از کارلوس کی روش بسیار بالاتر از نوبت قبل است. اوایل دهه ۹۰ زمانی که او وارد فوتبال ایران شد، تیم ملی کشورمان در اثر همکاری با ۳ سرمربی داخلی پیاپی دچار هرج و مرج و فروپاشی کامل شده بود. در آن زمان افکار عمومی قدر و قیمت مربیان خارجی و دانش وارداتی را فهمیده بودند و اجماع چشمگیری در حمایت از کی روش وجود داشت. همین که او می توانست دستی روی سر و گوش این تیم بکشد، کافی به نظر می رسید. حالا اما شرایط فرق کرده است. کی روش تیمی را تحویل می گیرد که در غیاب او سریع ترین صعود تاریخش به جام جهانی را تجربه کرده و حقیقتاً باید گفت چیزهایی مثل حذف با سر بالا یا شکست های نزدیک، کسی را راضی نمی کند. کی روش باید تیم ملی را از مرحله گروهی جام جهانی بالا ببرد تا بازگشتش توجیه شود. فراموش نکنیم این سومین حضور پیاپی کارلوس در جام های جهانی روی نیمکت تیم ملی است که بالاخره باید با ۲ نوبت قبلی فرق داشته باشد.